

[Finansministeren.]

skal ikke her i det høje ting gøre noget, som kan forhindre det. Jeg synes, vi tit nok har fået bebrejdelser for, at vi for tidligt lemper i den økonomiske politik. Jeg mener, at det skal vi vogte os for her.

Det ærede medlem hr. Poul Møller, tror jeg det var, var inde på, at der ligesom skulle være en opfordring til lempelse, oven i købet en opfordring til lempelse specielt med henblik på den bundne opsparing, i den redegørelse, der er fremsendt af formandskabet for det økonomiske råd. Jeg har i anledning af det ærede medlems ord på ny gennemlæst konklusionen i denne redegørelse, og jeg kan ikke deri se noget som helst, der siger, at nu skal vi lempe den bundne opsparing. Jeg har tværtimod set, at man dér lægger afgørende vægt på, at lempelsen først sker på pengepolitikens område.

Både det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Henry Christensen var inde på, at man forringede den private opsparing ved at gennemføre bunden opsparing. Jeg tør da ikke afvise, at den private opsparing bliver noget mindre, men jeg er helt sikker på, at det samlede resultat bliver en større opsparing, fordi en del af den bundne opsparing, og jeg vil tillade mig at mene en meget væsentlig del deraf, tages fra midler, der ellers ville blive anvendt i forbruget. Jeg tror for øvrigt, at den omstændighed, at vi nu flader opkrævningen noget ud, vil medføre, at den forbrugsmæssige virkning måske på længere sigt bliver lidt større.

Det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte mig, hvorvidt vi nu var blevet klar over, om vi skulle have bunden opsparing til næste år. Jeg har den bestemte opfattelse, at vi ikke skal have mere bunden opsparing til næste år end den del af den foreliggende, der udskydes til foråret. Vi er for tiden ved at tilrettelægge finansloven for det kommende år, og vi har derved for øje at undgå såvel bunden opsparing som skatte- og afgiftsforhøjelser. Det er den retningslinje, vi arbejder efter. Det er ikke det samme som, at jeg kan give nogen fuldstændig garanti for, at det ikke bliver nødvendigt med et eller andet til måske at skaffe dækning for et mindre underskud, men jeg håber det ikke. Vi har altså det

sigte, at det ikke skulle være nødvendigt, og jeg mener med sikkerhed at kunne sige, at bunden opsparing vil ikke komme igen næste år.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen ville i et udvalg forhandle om forskellige ting, bl. a. om ophævelse af loven. Det kan vi ikke indlade os på. Det ærede medlem ville forhandle om anvendelsen af provenuet, men jeg tror i og for sig, at jeg gennem det, jeg har sagt, har gjort kommentarer hertil. Endelig ville det ærede medlem tale om praktiske ting i forbindelse med omlægningen af opkrævningen; jeg vil ikke afvise, at vi i et udvalg kan give de oplysninger, vi er i stand til at give på det punkt, men jeg vil meget bede om, at et sådant udvalgsarbejde gennemføres meget hurtigt, så at vi hurtigst muligt kan få klarhed på dette punkt.

Jeg har vist allerede sagt, hvad jeg har at sige til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, så jeg kan slutte med endnu en gang at anbefale lovforslaget til fortsat velvillig og meget hurtig behandling.

Peter Nielsen: Det ærede medlem hr. Iver Poulsen har stillet et nyt mistillidsdagsordensforslag. Der skal jo være et hver dag, for at vi skal holde os i vane! Jeg må dog indrømme, at jeg har lidt svært ved at forstå dette her. Det ærede medlem udtaler først mistillid til regeringen, og derefter opfordrer han regeringen til at blive ved arbejdet, idet den altså både skal trække et lovforslag tilbage og fremsætte et andet. Det må dog være sådan, at har man udtalt mistillid til en regering, så kan den kun fungere som en art forretningsministerium og derefter udskrive valg; den kan ikke foretage andet. Hvis den foreslåede dagsorden skulle følges, ville det betyde, at den bundne opsparing skulle opkræves i 2 rater, medens man afholdt valg.

Kan vi ikke komme nemt over dette? Jeg anbefaler at stemme imod dagsordensforslaget. Så kan det ærede medlem hr. Iver Poulsen jo selv sidde og rette i det teoretisk.

Henry Christensen: Den højtærede finansminister trøstede sig jo med, at var der den skærpelse over for de sambeskattede, som jeg gav udtryk for, var dette i hvert tilfælde kun en ordning, der virkede i år.